

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Rączka

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z wniosku M. J. i K. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.

o ustalenie nieistnienia ubezpieczenia społecznego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 28 stycznia 2020 r.,

wniosku organu rentowego zawartego w piśmie z dnia 17 grudnia 2019 r.

na podstawie art. 352 k.p.c. dokonuje wykładni postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania zawartego w punkcie 2. wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2019 r., sygn. akt II UK 119/18, i wyjaśnia, iż wnioskodawcy zwracają zasądzone od nich koszty postępowania w częściach równych.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 października 2019 r., II UK 119/18, Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną wnioskodawców M. J. (płatnik) i K. Z. (ubezpieczonej) od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 października 2017 r., III AUa (...) (pkt 1) i zasądził od wnioskodawców na rzecz pozwanego organu rentowego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z. , kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego (pkt 2).

Wnioskiem z dnia 23 grudnia 2019 r. (data wpływu wniosku do Sądu Najwyższego), organ rentowy zwrócił się o wykładnię punktu 2 sentencji wyroku, wskazując, że z sentencji wyroku „nie wynika czy kwota ta jest zasądzona solidarnie czy w częściach równych względem każdej ze stron”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek okazał się uzasadniony.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) uwzględnił apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z. od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 15 czerwca 2016 r., zmieniając zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Z. i oddalając odwołanie wnioskodawców M. J. (płatnik) i K. Z. (ubezpieczonej) od decyzji organu rentowego z dnia 9 października 2015 r., stwierdzającej, że wnioskodawczyni, z tytułu zatrudnienia na podstawie zawartej umowy zlecenia u płatnika składek prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P. z siedzibą w T., podlegała od dnia 1 stycznia 2010 r. obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako zleceniobiorca, z podstawą wymiaru składek określoną w decyzji za poszczególne miesiące.

Oddalając – jako niezasadną - skargę kasacyjną złożoną przez wnioskodawców (ich pełnomocnika), Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania w oparciu o zasadę tzw. odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c., uwzględniając art. 105 § 1 zdanie 1 k.p.c. (współuczestnicy sporu zwracają koszty procesu w częściach równych) i uznając, że jeżeli po tzw. stronie „przegrywającej” występuje kilka osób, koszty zastępstwa procesowego strony pozwanej reprezentowanej przez radcę prawnego wyrażają się jednym wynagrodzeniem, a nie jego wielokrotnością (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2010 r., I PZ 24/10 (LEX nr 1218198)). Tym samym przyjąć należy – zgodnie z treścią punktu 2 wyroku - że współuczestnicy sporu (wnioskodawcy) zwracają zasądzone od nich koszty postępowania w częściach równych (po połowie).

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji, zgodnie z art. 352 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 k.p.c.

